JULNUMMER • ÅRGÅNG 59 (65) • NR 4
Oskar Fredriksborg i DECEMBER 2000

Borg-Skum

Kungl. Vaxholms kustartilleriregementes och Vapenbrödernas tidning



Vid en namnbytesceremoni den 26 oktober 2000 gick Kustartilleriet definitivt i graven och Amfibiekåren tog över. På bilden paraderar Amfibiekårens Stridsskolas och Vaxholms Amfibieregementets fanor. I förgrunden ställföreträdande Generalinspektören för marinen, Öv 1 Stellan Fagrell (se artikel sid 4–7).

BORG-SKUM

Efter sex år som redaktör för Borg-Skum är det nu dags för mig att säga tack och farväl. Min efterträdare fr o m 1 januari 2001 blir *Hans-Jochen Seifert* som för närvarande ingår i Borg-Skums redaktionskommitté. Helt lämnar jag inte verksamheten med tidningen då jag tills vidare kommer att ingå i nämda kommitté.

Tiden som redaktör har varit både spännande och omväxlande. Jag har varit med om att uppleva den oro som legat över försvarsmakten i allmänhet och kustartilleriet i synnerhet och som till sist blev en halvering av försvarsmakten och utplånande av kustartilleriet. Låt gå för att det blev en viss ersättning i form av en amfibiekår. Kustartilleriet hann alltså inte uppleva sin 100-årsdag, vilket dock Vapenbröderna hade förmånen att få göra. Det får väl sägas vara höjdpunkten för en redaktör och vapenbroder.

Några planer att lägga ner Vapenbröderna föreligger inte mig veterligt, ej heller tidningen Borg-Skum.

Förmodligen ändras "*Kungl Vaxholms Kustartilleriregementes tidning*" till "*Vaxholms Amfibieregementes tidning*" i fältet under namnet Borg-Skum.

Vad innehåller då "*mitt*" sista nummer av tidningen. Jo, följande:

- *Regementschefen har ordet*
- *Ett reportage från namnbytesceremonien på Kastellet*
- *Hur man transporterar en amfibiestridsgrupp till ett insatsområde för internationella insatser*
- *Återträff i GRYT med nedlagda krigsförband*
- *Finska krigsveteraners besök på Vaxholms Amfibieregemente*
- *Notisen Kallelser m m*

Jag önskar läsarna en
God Jul och Gott Nytt År
Tack för den här tiden.



TAS

REDAKTION:

Redaktör: Tor-Arne Svensson
tillika ansvarig utgivare
Tfn 08-673 31 25

Redaktionskommité:
Ingemar Wemmenhög
Tfn 08-541 360 12
Hans-Jochen Seifert
Tfn 08-541 316 56
Bert Amtén
Tfn 08-541 369 49

Redaktionens adress och tfn:
Borg-Skum · KA 1 · 185 82 Vaxholm
Tfn 08-541 720 29, 27
Fax 08-570 125 94
Utgivning: Fyra nummer per år
Annonser: Redaktionen

Layout:
Texteriet Gunilla Borg
Tfn/fax 08-511 730 52
e-mail: gunilla.borg@texteriet.se

VAPENBRÖDERNA:

KA1, 185 82 Vaxholm
Tfn 08-541 720 27
Fax 08-570 125 94
Årsavgift: 100 kr
Postgiro: 9 33 80-4
Bankgiro: 473-0537

Skattmästarens adress och tfn:
Bert Amtén
Grenadjärvägen 8
185 41 Vaxholm
Tfn 08-541 369 49
Adressändring meddelas skattmästaren

VAPENBRÖDERNAS STYRELSE:

Hedersordförande:
Överste 1. gr Curt Karlberg.
Ordförande:
Överste Bengt Andersson.
1. vice ordförande:
Direktör Ulf Ressel.
2. vice ordförande:
Överste Stefan Jontell.
Övriga styrelseledamöter:
Hans-Jochen Seifert,
Sven Johansson, Agneta Blom,
Bill Norén, Tor-Arne Svensson,
Christina Grahn, Bert Amtén,
Ingemar Wemmenhög, Tommy Aasa.
Suppleanter:
Per Brännhammar.
Revisorer:
Rune Nilsson, Christer Uppström.

Revisorssuppleant:
Jan-Olof Boman.

Vapenbrödernas Valberedning:
Karin Enström samt Håkan Melin
(sammankallande).

❖ ❖ ❖ ❖

Kontaktman för föreningsmedlemmarna

Om Du har
frågor eller förslag rörande
föreningens verksamhet eller
adressförändring m m.

Skriv eller ring till:
Per Brännhammar
V Bangatan 53 A
195 40 Märsta
Tfn 08-591 138 88

Regementschefen

HAR ORDET



Det har varit en händelserik höst. Under vecka 040 samlades representanter från Amf 1, Amf 4 och AmfSS i Nynäshamn för att diskutera hur amfibiekårens verksamhet skall bedrivas i framtiden. Efter en vecka fylld av mycket arbete kunde vi glädjas åt ett mycket lyckat resultat. Amfibiekåren har nu en gemensam stomplan för de kommande två åren. Flera övningar såsom "*Övning Amfibie*" (det som tidigare kallades UBK eller baskerprov), vinterutbildning och högvaktstjänst är nu samordnade och kommer, efter hand, att genomföras som gemensamma amfibiekårsaktiviteter. Vidare resulterade veckan i detaljerade verksamhetsplaner för respektive regemente och skola samt, för Amf 1 del, att arbetet med personalplaner tog ett stort steg framåt.

En annan viktig händelse som timat var namnbytesceremonin som genomfördes samtidigt i Vaxholm och i Göteborg den 26 oktober. Ceremonin, som mjukstartade vid lunchtid då det serverades ärtsoppa och punsch på Restaurang Utsikten, blev en värdig manifestation över Kustartilleriets namnbyte till Amfibiekår. Jag vill här betona just det, att Kustartilleriet inte lagts ner utan bytt namn. Det nya namnet är Amfibiekåren.

Jag tycker att, dels arbetet vecka 040, dels namnbytesceremonin är viktiga milstolpar i danandet av Amfibiekåren. Jag tycker också att dessa två händelser kan tjäna som symboler över att vårt arbete nu övergår från att lägga ner, stänga eller möjligen bevara till att förändra, förnya, utveckla och nyskapa. Med andra ord; hösten har blivit en nystart för kustartilleriet, nu under namnet amfibiekår.

Den sista oktober lades KA2 och KA3 ner. Amf1 övertog KA3s traditioner, vilket naturligtvis är en ansvarsfull uppgift som jag ser på med stor ödmjukhet, men också med stolthet. KA3s fana överlämnades till mig under en högtidlig och värdig ceremoni i Fårösund. Under denna ceremoni avtäcktes också en minnessten utanför KA3 vakt.

Vad som särskilt grep mig var det rörande moment i ceremonin då KA3 örlogsflagga halades av en av dem som var med då samma flagga hissades för första gången.

Vårt arbete kommer nu att fortsätta med framtagandet av amfibiestridsgruppen för internationella insatser. Planerna för denna stridsgrupp är i allt väsentligt klara, men av olika, delvis dunkla, skäl har amfibiestridsgruppen ännu inte "*godkänts*". Vi som arbetat med denna stridsgrupp är övertygade om att det är ett bra och mångsidigt förband som snarast bör föras upp på listan över tillgängliga enheter.

Slutligen vill jag önska Er alla en

God jul och ett Gott Nytt 2001

Bengt Andersson

KA 1 adjö – Amfi

Den 26 oktober innevarande år avhölls en anspråkslös ceremoni för att fira avslutningen av Kustartilleriet och tillkomsten av Amfibiekåren. Ceremonin för KA 1 del avhölls på Kastellet och samtidigt skedde liknande på KA 4. Till Kastellet hade inbjudits vissa gäster och personalen på KA 1 och KAS. Programmet tog sin början i Militärrestaurangen där det serverades lunch bestående av ärtsoppa med punsch och därefter båttransport till Kastellet. Vädret var inte på ceremonihumör ty "Gudarna grät" och solen sken inte denna dag på Kustartilleristerna – m a o blåsigt, regnigt och småkallt en vädersort som på den gamla tiden kallades för "jägarväder".

Väl anlända till Kastellet bjöds på kaffe m kaka och människomassan delades in i åldersgrupper alltmedan Musikkåren skulle ha underhållit vilket p g a vädret inte kunde ske. Därefter blev det en s k "*Generalmönstring*" vid vilken varje man och kvinna försågs med en kåsa och en liten flaska med bubbelvatten. Själva mönstringen innebar att varje anställd och inbjuden skulle mönstra in i Amfkåren genom att skriva in sitt namn i en liggare. Detta tog naturligtvis tid enär det fanns ca 300 personer på plats. Tid för detta kl 1415–1455. Om man rent tekniskt beräknar att varje namnteckning tar 25 sekunder så kommer man raskt till en planeringstid av ca 1 timme och 10 min – så vad hände? Det kan inte ha varit en artillerist som stod för denna planering. Emellertid så fanns det ett dåligt väder att skylla på.

Under tiden som denna mönstring pågick, gick ställföreträdande Generalinspektören för Marinen, Chefen för KA-Stridsskola och Chefen för KA 1 till minneslunden nedanför salutbatteriet och lade ner en krans till minne av olyckligt omkomna Kamrater. I samband med detta anlände tre av de inbjudna militärattacherna (Finland, USA, Tyskland), ledsagade av en följeofficer ur KA 1. Generalmönstringen avbröts så småningom i avsikt att innehålla det stora tidsprogrammet och personalen ställdes upp av KAS och KA 1 stabschefer vilket de gjorde med smidig elan. Fanvakt, förande KAS och KA 1 fanor, inmarscherade och även musikkåren intog sin position. Under spel inmarscherade nu CKAS och CKA 1. Stabscheferna lämnade av till respektive chef och överlämnade styrkebesked av mönstringsböckerna. Nu började trots allt en viss ceremonistämning att råda. Stf GIM inmarscherar och tar emot Fanvakt, Musikkår, KAS och KA 1 och får sig överlämnat styrkebeskeden.

Det blir nu "*Parad för fanan*" på sedvanligt elegant sätt och därefter GIM Anförande. Med tanke på tyngden i denna ödesceremoni så återger vi detta anförande i sin helhet som bilaga till denna artikel. I detta anförande räknas upp de Kustartilleribataljoner som nu försvinner och härvid är det inte enbart regnet och blåsten som ger kalla kårar utmed ryggraden – det är en ansenlig styrka och slagkraft som går i graven. För de äldre närvarande som varit med och byggt upp och verkat i denna styrka och som ställt sin tillit och tro till detta måste den del av talet ha ledd till en djup eftertanke och frågan: *Var inte de förbanden de egentliga spetsförbanden i Sveriges Försvar ämnade att ta emot den första stöten och vet de som tagit detta avvecklingsbeslut verkligen vad de åstadkommit*?

Inga fler tankeutsvävningar, åter till borggården.

Anförandet slut. Kommando: "*Mössa av, Basker på*" Varpå samtliga närvarande militär personal genomför byte till grön basker. Denna huvudbonad har ju hittills



Musikkår, fanvakt och regementets personal nyställda för avlämning.

biekår in på arenan

varit ett yrkestecken för Kustjägarna men blir nu huvudbonad för all Amfibiepersonal. Efter ovanstående kommando kunde inte *Öv Fagrell* hålla sig att med återfall till sin trupptid kommendera:

"*Rrrätta TILL Baskern*". Förskräckta händer for upp mot den nya huvudbonaden och drog den lite hit och dit på skallen. Det fanns dock en och annan självsäker typ som visste att hans mössa redan satt perfekt från början. Musikkåren spelade nu AMFSS och AMF 1 marscher som gudskelov inte har ändrats utan vi gamla Vapenbröder kan även framgent samlas och känna stolthet kring "*Gardeskamrater*" av *Sam Rydberg*.

Härefter troppades fanorna och fanvakten utmarscherar. *Öv Fagrell* beordrade nu: "*Flaska fram (trumvirvel) – Kork av (trumvirvel) – Häll upp (trumvirvel)*" Amfibiekåren Givakt – (det blev tyst och uppsträckt i leden trots att många nu var rätt så blöta och kalla) – AMFIBIEKÅRENS SKÅL! En unison tömning av den utdelade kåsan och till allas överraskning stämde Musikkåren upp med "*Vem sade ordet*" på ett underbart välkomponerat sätt. Alla höll masken dock en del av de äldre sågs röra på läpparna och instämde i sången. Nu avrundades med sedvanliga kommandon och befälsöverlämning samt avmarschorder. Sällan har man väl skådat en hoper personal fara så raskt ner till båtarna. Alla höll ut trots regn och rusk och det – genomfördes en minnesvärd och trevlig ceremoni – ett TACK till CAMF 1.

Sorgligt nog fanns ingen av tidigare Regementschefer och Bataljonschefer på plats för att fira tillkomsten av Amfibieregementet.



Namntavlan över regementets chefer på muséet, minner om en svunnen tid. Inte någon av dessa vardock närvarande vid ceremonien. Varför?

På kvällen kl 17.00 samlades så personal ur Amfss och Amf 1, de som så önskade, samt representanter för Vaxholms kommun och KAROF styrelse till en festmiddag med dans. Muskkåren underhöll på sedvanligt bra sätt, alla var festklädda och glada och stämningen var hög från början och bara ökade. Bidragande till detta var den fantastiske Toastmastern som på ett elegant sätt lotsade fram anmälda talare. Dessa i sin tur höjde bara stämningen ännu ett snäpp genom korta men salvesfulla tal. Gåvor ledsagade av vällagda ord överlämnades till CAMFSS, *Öv Arveström* och CAMF 1 *Öv Andersson*. Bl a gavs en gåva i form av en "*Gongong*" byggd av en flamdämpare från en Lv-pjäs som minne från det avvecklade LV 3 vars traditionsbevarande har överlämnats till AMF 1. Kungaskålen åtföljd av nationalsången saknades förvisso inte.



Honnörsbordet vid festmiddagen. I förgrunden regementets i tjänst äldste officer, kapten Kecke Axelsson.

Den sedvanligt välsmakande (det gör det alltid på Höjdpunkten) middagen ledsagad av gott vin avåts under glatt sorl och ett antal sånger hjälpte till att få ner dom goda dropparna. (Inte visste vi att L-I P var en sån baddare på sång!)

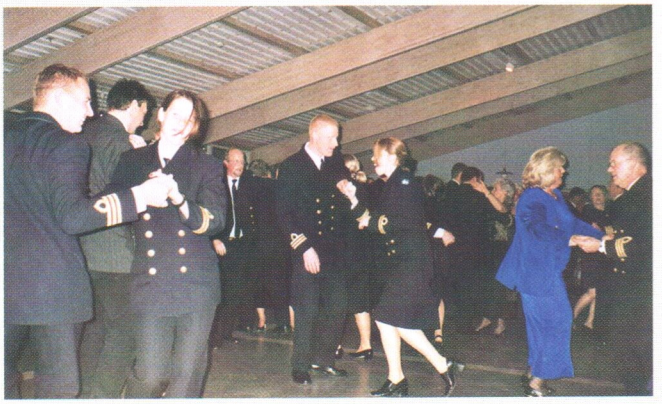
Kl 21.30 samlades skarorna på alltanen mot Solöfjärd för att beskåda och avnjuta ett praktfullt Fyrverkeri som avsköts från matsalspiren. Detta var förvisso en värdig kuliss till det gamla Kustartilleriet.

Lycka Till AMFIBIEKÅREN !

In i festsalen igen vidtog dansen till "*Jetz*" orkester som med sin välklingande musik verkligen lockade till dans. Dansgolvet var väl belagd – bra. Baren hade under tiden öppnat vilket kunde märkas på den kö som snabbt bildades på en viss plats. Gammal som ung tycktes trivas och det dansades febrilt alltmedan de som inte kunde finna någon partner glammade och såg ut att ha trevligt. Som sig bör och på gammal KA-sed drog de gamle hem och festen ökade i yvighet bla bjöds på Karaoke i undervåningen där en del provade sina sångliga förmågor anförda av en som en gång hade denna gåva. Den levande musiken höll på till 24.00 och där hade man planerat "*Återgå basen*" men festglädjen gick inte att stänga av utan som vanligt när man trivs så klingar det av framemot reveljen.

Förvisso en väl genomförd övning väl värd en eloge till de som har haft olika ansvarsuppgifter. Förhoppningsvis kommer alla dessa glada Amfibietister att ansluta sig till Vapenbrödernas skara.

Forts sid 6



Festligheterna avslutades med dans till småtimmarna.

Här följer Stf Gl Ov I S Fagrells tal i sin helhet

Kustartilleriets namnbyte till Amfibiekåren

Vi har samlats på denna historiska plats för att manifestera att Kustartilleriet byter namn till Amfibiekåren. Organisationsändringar, omstruktureringar och styrkeförändringar inom en försvarsmakt är en naturlig del av staters anpassning till omvärlden. De främsta drivkrafterna är självklart förändringarna i det yttre hotet, hotbilden och i den militärtekniska utvecklingen. Då hotet upplevs allvarligt upprustar staten. Och omvänt; då hotet upplevs svagt nedrustar staten. Dessa svängningar i rustningarna avläses tydligt i Kustartilleriets historia. Med nu upplevt svagt hot nedrustar Sverige.

Det svenska kustförsvaret var under århundradena koncentrerat till tunga befästningar varifrån städer och flottans baser skyddades. Vaxholms Kastell, Älvsborgs fästning, Sveaborgs Fästning och Kungsholms Fort är de namnkunnigaste.

Kustartilleriet föddes 1902 ur de trupper som bemannade fästningarna. Den då gällande kustförsvarsdoktrinen, punktförsvar av ett fåtal viktiga platser med stöd av de tunga befästningarna, genomgick under 1930- och 40-talens förändrade hotbild och militärtekniska utveckling en betydande förändring.

Kustartilleriet flyttade ut mot havsbandet samtidigt som allt fler områden befästes. Rörliga artilleriförband kompletterade de fasta. Den under det kalla kriget förhärskande invasionsförsvarsdoktrinen för försvarsmakten omsattes inom kustartilleriet till en egen vapenslagsdoktrin.

Denna föreskrev, något förenklat, sålunda:

organisera, utrusta och utbilda kustartilleriförbanden så att de kan avvärja framträngande av en kustinvasions tätförband. Ur denna doktrin utvecklades kustartilleriets speciella kompetens; förmågan att föra uthållig avvärjningsstrid inom skärgårdsområden.

På den öppna kusten svarade avdelade kustartilleribataljoner och spärrbataljoner för arméfördelningarnas och armébrigadernas sjömålsbekämpningsförmåga inom ramen för deras avvärjningsstrid. Det som främst konstituerar ett vapenslags förmåga är stridande bataljoner, starka bataljoner. Dessa leds av högre förband och understöds av underhållsförband. Det skulle föra för långt att här räkna upp samtliga förband som kustartilleriet satte upp under storhetsperioden när kalla kriget var som varmast. Jag nöjer mig med att erinra om de starka bataljonerna:

Spärrbataljonerna Luleå, Holmsund, Hemsö, Sundsvall, Gävle, Roten, Arholma, Söderarm, Korsö, Ornö, Mellsten, Askö, Bråviken, Trelge, Bunge, Slite, Torhamn, Kungsholmen, Karlshamn, Ystad, Trelleborg, Hälsingborg, Göteborg, Björkö och Lysekil.

1., 2., 3., 4., 5. och 6. rörliga spärrbataljonerna

1., 2. och 3. kustartilleribataljonerna

Till detta kommer de många min- och ubåtsskyddsförbanden. I sanning en imponerande förbandsmassa! Varhelst längs vår kust skulle vi kunna ta upp kampen mot en kustinvaderandes tätförband. Härtill kommer självklart amfibieförbanden. Ursprungligen beslutade under 1980-talet men med uppbyggnad under 1990-talet. Jag återkommer till dem. Invasionsdoktrinen är nu uppenbarligen inte längre giltig. Sveriges säkerhetspolitiska strategiska doktrin, alliansfrihet i fred syftande till neutralitet vid krig i vår närhet, är under omprövning.

Försvarsmakten har inte formulerat en tydlig försvarsmaktsdoktrin men föreslagit en inriktning för det framtida försvaret som bygger på insatsstyrkebegreppet;



Är det Centervalls ande som överstarna Arweström och Andersson bekymrat iakttar "Vad har ni gjort med mitt ärovördiga kustartilleri?

Forts sid 8

Återträff i GRYT

Bakgrund

Kustartilleriets meste reservofficer – *Claes Hagland*, tillika krigsförbandschef för 5. Rörliga Spärrbataljonen ringde mig en vårdag i år: *"Tycker inte du som jag att vi måste ordna en återträff och tacka Valdemarsviks kommun för det sätt som dom stöttat oss på under vår verksamma tid som krigsförband i området?"*

Det kändes helt rätt med en gång. Själv hade jag verkat i mitt krigsförband – 6. Kustjägarkompaniet – under tre krigsförbandsövningar 1975, 1983 och 1990. Och däremellan varit med i planering och deltagande i ett antal särskilda övningar för befäl. De två första tillfällena som ställföreträdande kompanichef under *Carl-Gösta Rosén*. Den sista gången som kompanichef.



"Dagge" Sandström berättar minnen.

Under perioden 1983–1990 samordnade *Claes* och jag vår gemensamma verksamhet i området. Chefen för Grytgruppen – *Olle Sahlén* – som var vår chef, följde uppdragstaktikens mönster och satte *Claes* som ansvarig för kustförsvaret och lät mig bli underställd honom. Vårt samarbete slog mycket väl ut. Vi dristade oss t o m att, inför övergången till amfibiesystemet inom marinen, organisera oss som en amfibiebataljon under krigsförbandsövningen 1990 och kallade oss för 7. Amfbat. Vi hade flera möten med Grytgruppens befäl under årens gång och vi svetsades samman på ett alldeles speciellt sätt. Fogruppens övergripande uppgift var att skydda flottans basområde och dess möjligheter att utföra *"underhållsanfall mot behövande sjöstridkrafter"* som *"Dagge" Dag Sandström* – en av de mesta cheferna för basbataljonen – uttryckte det. Nu följde ett planeringsarbete som hade *Claes* som nav. Vi hade täta kontakter och möttes ett par gånger hemma hos honom för att se var vi stod. Allting rullade på som tänkt var. Vi blev nästan oroliga över att inga svårigheter dök upp, pockande på uppmärksamhet. Det roliga var att så många som 26 deltagare anmält sig och var bereddda att – med pengar ur egen ficka och med egen ledig tid – medverka till ett trevligt möte.



Samtal mellan vapengrenar fr v Olof Sahlén (infanteriet) Björn Fornander (flottan) och Örjan Dahlberg (Marina hemvärnet)

Fyrudden

Tidigt på morgonen for jag via Sköndal för att hämta upp *Claes* och fortsätta den gemensamma färden söderut. Så hade vi gjort många gånger tillsammans. Liksom tidigare, stannade vi till för en medhavd fikalunch vid parkeringsplatsen vid Nyköpingsbro. Sen förmiddag kom vi fram till Fyrudden. Deltagarna började anlända från alla håll i Svea rike. Det var med påtaglig glädje vi återsåg varandra. Så intog vi lunch på fyruddens restaurang. Inbjuden, som gäst, var *Anders Carlsson* – kommunfullmäktiges ordförande i Valdemarsvik. Efter lunchen berättade han om kommunen och dess planer för framtiden. Så var vår stund kommen att uppmärksamma och tacka kommunen för de år som vi arbetat tillsammans och erhållit deras positiva stöd. Undertecknad hade fått i uppdrag att rista en runsten med texten: *"Krigarskaran lät resa denna sten åt hela detta hundare. Icke skall ett minnesmärke vara större än det över vänskapen mellan dugliga män. Viking högg."* Pressen var på plats och förevigade det hela för lokaltidningens räkning. Du som vill se vår gåva har bara att gå in i kommunalhuset i Valdemarsvik där den enligt utsago skall vara utställd till beskådande. Efter lunchen begav vi oss till respektive förläggningar för att senare mötas i Gryts bygdegård.

Bygdegården

På eftermiddagen samlades vi för gemensam orientering om det nuvarande försvaret av *"vårt"* gamla område. Vi såg också en video som spelats in från



Fr v Filip Gille (6 kjkomp) Sivert Sahlström (fogrp) Olof Sahlén (fogrp).

Forts sid 8



Anders Åman (i mitten) berättar om livet på Häradsskär för Örjan Dahlberg (till vänster) och Claes Haglund.

övningen 1990. För att få allt att fungera fick vi vända oss till kustbevakningen för att låna förlängningssladd med grenuttag. När genomgångarna var slut grupperade vi om i lokalen för middag. En lokal carteringfirma såg till att vi fick allt som behövdes för en lyckad kväll. Eftersläckning sköttes sedan vid respektive förläggning.

Skärgårdstur

Söndag morgon strålade vi samman igen för att äta frukost på Fyrudden. Alla var pigga och nytra. Östgöta *Marina Hemvärn* stod för båtåka denna dag. Större delen gick åt för att besöka Häradsskär. En bättre guide än *Anders Åman*, nu pensionerad, men tidigare tjänstgörande på kustbevakningen i Gryt och uppväxt härute på Häradsskär, kunde man inte tänka sig. Historier från vad som timade härute under andra världskriget, med tyska överflygningar och minsprängningar, avlöstes av personliga minnen från skolgång och hårt väder. Vi rundade Fångö, på vars norra del 6. Kjkomp haft sin bas vid tidigare övningar och gick sedan åter in mot Fyrudden för att avrunda dagen och skiljas för hemfärd.

Avslutning

Så slog boken igen efter att det sista bladet vänts. "*Militärkommando Gryt*" har gått till hävderna. Vi gjorde det stilfullt tycker jag. Ett avslut genom att sätta en ordentlig punkt, inte något "*försvinna in i dimman*" syndrom. Det var glädjande att så många ställde upp på de premisser som förelåg. Inget förband subventionerade vår verksamhet utan den var helt ideell. Detta tycker jag är ett gott betyg åt den förbandsanda som rått inom hela Grytgruppen oavsett vapenslag. Ett bättre bevis på stridsmoral får man leta efter. Dessutom har vi lämnat ett minne efter oss i Valdemarsvik som kan begrundas och leda till eftertanke för de förband som kommer att få det militära ansvaret för området.

Vi önskar både dem och kommunen lycka till in i den ovissa framtid som vi alla reser mot. Tack *Claes* för ditt initiativ och tack alla ni som ställde upp för att göra det hela minnesvärt.

Ingemar Wemmenhög

Jag citerar

Våra nationella intressen och vår territoriella integritet hävdas bäst av att vi tidigt kan vara på plats för att förebygga, och vid behov, dämpa konflikter där dessa uppstår. Sådana insatser genomföres i samverkan med andra nationer eller parter. Detta ställer krav på insatsstyrkor som kan hantera olika typer av situationer.

Försvarsmakten tillsammans med övriga totalförsvaret skall kunna skydda samhället mot såväl konventionella som okonventionella bekämpningssystem och metoder.

Slut på citatet

Det är inom denna inriktning som amfibieförbanden skall verka. Amfibiebataljonerna med sin inneboende rörlighet, flexibilitet, eldkraft och kraftfulla ledningskapacitet kan direkt ingå i de operativa insatsstyrkorna. Utvecklingen av amfibiebrigaden med dess specialkompanier förstärker bataljonernas godheter och leder fram till ett sammanhållet förbandssystem med utomordentligt god förmåga att lösa alla tänkbara uppgifter i vår, eller annan nations kustzon. Samtidigt innebär detta så stora förändringar av det gamla kustartilleriets uppgifter, organisation och vapensystem att ett namnbyte genomföres.

Den doktrin som skall vara ledstjärnan för amfibiekårens utveckling lyder som följer:

Amfibiekåren skall i alla konfliktnivåer ha förmåga att kunna:

1. **Ta, bibehålla och bestrida kontroll över kustzon**
2. **Genomföra insats i kustzon där kontroll inte kan ske**
3. **Verka tillsammans med övriga svenska stridskrafter och totalförsvarets resurser**
4. **Verka tillsammans med andra nationers förband inom ramen för internationella operationer eller annan form av försvarssamarbete.**

Med denna framtidsinriktning för Amfibiekåren lämnar vi nu Kustartilleriet och tackar härmed alla de som tjänat detta vapenslag.

Väl tjänat till rikets försvar!

Kustartilleriets traditioner övertas och förvaltas härefter av Amfibiekåren.

Slutligen skall vi manifestera namnbytet genom övergång till en för Amfibiekåren gemensam basker. Den gröna baskern är symbolen för spetsförband. I denna skall vårt nya vapenslagstecken sitta som en symbol både för traditionen och det nya. Det nya vapenslagstecknet kommer förhoppningsvis att levereras inom en inte alltför lång tid.

Finska krigsveteraners besök på AMF 1



Finlandsveteraner utanför Kasern 4.

Idéen föds

En senvinterkväll var jag på träff i Neptuniordens lokaler vid skeppsbron. Under middagen kom jag att placeras mittemot sjökaptenen *Sten Larsson*. Det visade sig att han pendlade i sitt boende mellan lägenhet i Stockholm och sitt ärvda föräldrahem på Rindö. Det visade sig också att han umgicks med de Finska Krigsveteranerna i Stockholm. De har sin lokal bara något kvarter från hans bostad. Han hade alltid varit intresserad av de insatser som finnarna gjorde under andra världskriget. Ett intresse som förenade oss. Så småningom ledde det fram till idén att fråga C Amf 1 om möjligheten att ta emot de Finska Krigsveteranerna i Stockholm under en besöksdag, självfallet efter att först ha frågat dessa om de var intresserade. Jag vände mig till regementschefen – *Övbengt Andersson* – som genast gav mig muntligt klartecken att arbeta vidare som kontaktman. Sagt och gjort. *Sten Larsson* ordnade ett möte där vi tillsammans åkte in till "*korsun*" i Stockholm för att träffa några ur styrelsen bl a dess ordförande *Seppo Kivisaari*. Vi tittade i agendan och kom fram till att ett höstbesök skulle ge utrymme för planering och programskrivning, så i samråd med regementet kom vi fram till att tisdagen den 26/9 skulle vara en lämplig dag.

Besöket

Hela 48 medlemmar anmälde sig för denna begivenhet. Regementet ställde förtjänstfullt upp med busstransport och bjöd även på lunch vid dukat bord.

Jag var själv inne vid Mariatorget för att guida våra gäster under resan över Värmdö – Stenslätten. Nu var det ju några år sedan kriget, så jag blev överraskad över den vigör som dessa veteraner visade upp. Trapporna i kasern 4 upp till filmsalen utgjorde inga som helst problem. Vi togs emot av majorerna *Ulf Eriksson*, som är presschef på regementet och *Svenåke Wickström*, chef för regementets produktionsledning. Hälsningar framfördes från regementschefen, vilken var beordrad till ett möte samma dag på annan ort. Genom ett databildspel visades det moderna amfibiesystemet upp och dess potentiella utveckling. Auditoriet var inte passivt utan påpekade betydelsen av tillgång på artilleri under strid. Här talade erfarenheten.

Wickstöm underströk att man inte släppt denna komponent utan att det pågick en uppbyggnad av ett nytt artillerisystem i samverkan med Armén.

Efter genomgången i filmsalen begav vi oss ut till materielförevisning intill gamla brandstationen. Dykare ur spaningspluton svarade för denna. Ett aktivt intresse och många knepiga frågor ställde dem på prov. Så gick vandringen bort till matsalen och ett dukat lunchbord. Som tack för besöket och det generösa mottagandet överräckte *Seppo Kivisaari* Finska Krigsveteranernas bordsstandar till regementets representant – major *Wickström*. Så bar det av till hamnen där vi togs



Ordförande Seppo Kivisaari (med portfölj) trampar däck tillsammas med sin hustru.

emot av *Kristina Swaan* stabschef på uvstrikomp. Hon genomförde en mycket uppskattad presentation av båtparken. De som ville kunde också ta en tur med stridsbåt 90. Vädret hade varit acceptabelt under dagen. Molnigt men inget regn. På eftermiddagen och inför återfärden lättade molntäcket och några bleka solstrimmor letade sig ner till besökarna. Vi tog adjö av varandra, men inte farväl. Till nyåret skall jag vara föredragshållare för dem inne i "*Korsun*". Kanske kommer det i framtiden förfrågan från regementet om någon veteran är beredd att tala om sina erfarenheter. Vi får se. Någon vecka efter mötet kom ett vänligt tackbrev till regementschefen för den lyckade besöksdagen. Det kändes högst tillfredställande att få ha deltagit i planering och genomförande. Genom detta vill vi alla, för er veteraner, visa den respekt vi hyser för era gjorda insatser under den svåra tid som andra världskriget innebar för Finlands folk.

Ingemar Wemmenhög

SEALIFT



M/S Gute lastad vid kaj i Göteborgs hamn för transport till Oskarshamn med 5. Amfibiestridsgruppen.

Under PARP-arbetet i januari -00 Inleddes en inriktning att från 20002-01-01 kunna ställa en Amfibiestridsgrupp till förfogande för internationella insatser. Stridsgruppen ska innehålla 90-dagars beredskap för transport till insatsområde.

De två främst gränssättande funktionerna identifierades som underhållstjänst och logistik. Beslut fattades att under SAMMARIN 00 genomföra prov och försök med sjötransport av Amfibiestridsgrupp på civilt fartyg. M/S Gute från Destination Gotland inhyrdes för proven och "*Sealift*" genomfördes. Lastning och lossning genomfördes vid tre olika tillfällen:

Förband	Lastning	Lossning	Antal båtar	Övrigt
Sealift 1	Göteborg	Oskarshamn	20 Stridsbåtar	
5. Amfstrigrp			2 Lätta trossbåtar	
	00-09-01	00-09-03	8 G-båtar	
			2 Sjösäp	
Sealift 2	Oskarshamn	Karlskrona	10 Stridsbåtar	30 passagerare
7. Amfstrigrp			2 Lätta trossbåtar	
och delar av			4 G-båtar samt	
BrigL	00-09-08	00-09-10	diverse fordon ur BrigL	
Sealift 3	Karlshamn	Göteborg	10 Stridsbåtar	50 passagerare
5. Amfstrigrp			2 Lätta trossbåtar	
	00-09-20	00-09-21	6 G-båtar	

De problem som vi brottades med var tiderna för lastning/lossning och (kommer förbandet att vara på rätt plats, tid och med rätt utrustning, håller högre chefs planer med de hamnbeställningar etc som måste beställa veckor i förväg) kranresurser kontra kajers bärighet (en tom Trossbåt väger ca 43 ton).

Efter en massa om och men med nya möjligheter så genomfördes de tre olika transporterna och det vi kan konstatera är att vi behärskar tekniken, men att vi behöver mer övningar för att bli bättre.

Redan under 2001 planeras de för tre olika sealift: en till Svarta havet, en till nord Norge och under SAMMARIN 01 på västkusten.



M/S Gutes nedre lastdäck fylld med stridsbåtar på trailers.

Vi tre som sysslade med Sealift var;

Övlt Sören Trygg, chef projektgrupp

Mj Ole Maasing, dokumentationsansvarig m m

Lt Jan Olsén, materielansvarig och ansvarig för alla civila kontakter

Ole Maasing



Sjösättning av stridsbåt i Karlskrona av 7. Amfibiestridsgruppen.



Tandemlyft med två kranar i Karlshamn för hemtransport av 7. Amfibiestridsgruppens lätta trossbåtar.

Notisen

Nya medlemmar

Vi hälsar honom hjärtligt välkommen med i kamratkretsen

Richard Schéle	Stockholm

Avlidna medlemmar!

Vi tackar för deras trohet

Yngve (JAY) Carlsson	Sölvesborg
Nils Forsmark	Ronneby
Evert Wangler	Vaxholm

AVSKEDSceremoni



Fanvakt på stortorget bestående av officerare 1. fanförare kapten Michael Carlsson. *Foto: Roy Lindgren*

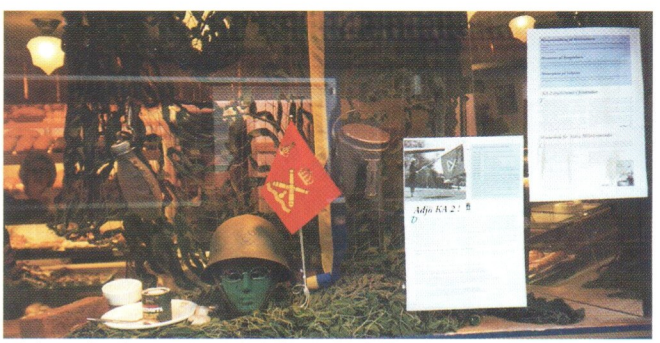
Tisdagen den 31 oktober va KA2:s sista dag. Då hölls en avskedsceremoni som startade på stortorget i Karlskrona klockan 09.00. Regementets personal var uppställda med front mot rådhuset. Där fanns också ca 130 medlemmar ur KA2 Kamratförening anförda av sin ordförande *Stefan Furenius*. Kamratföreningens fana bars av *Kent Alritzon*. Allmänheten fanns också på plats i ett större antal. Parad för fanan genomfördes, därefter några korta tal varefter regementsfanan överlämnades till Marinbas syd som skall föra KA 2 traditioner vidare.

Efter Stortorget gavs en ca två timmars lång ceremoni och konsert i konserthuset där Mariens musikkår framförde musikstycken från olika tidsepåker från 1900-talets början och framåt. *Olle Melin* ledde ceremonien iförd tidstypiska KA-uniformer. Regementschefen öv *Günter Villman* delade ut medaljer och minnesgåvor till sin personal. Ceremonin avslutades med ett tal av regementschefen.

Nu hade klockan blivit 12.30. Kamratföreningens medlemmar lämnade de övriga för att bege sig till Militärrestaurangen Trolle där det bjöds på en utsökt lunch. Efter lunchen transport till Rosenholm för samvaro i samlingslokalerna där det bjöds på kaffe med tillbehör.

Klockan 16.00 var vi uppställda framför kanslihuset där en minnessten avtäcktes. Örlogsflaggan halades för sista gången klockan 16.17. För kamratföreningen var nu programmet slut. För regementets anställda personal och särskilt inbjudna gavs middag i sällskapslokalerna.

Roy Lindgren fd skattmästare Vapenbröderna



Så här såg det ut i ett skyltfönster på Borgmästargatan i Karlskrona *Foto: Roy Lindgren*

POSTTIDNING Borg-Skum KA1
185 82 Vaxholm

Kamratföreningen
Vapenbröderna
kallar till

ÅRSMÖTE

Lördagen den 7 april 2001

PLATS: Militärrestaurangen AMF1

Program:
Kl 10.30 Årsmötesförhandlingar

Föreningen bjuder på
landgång med öl eller vatten.
Kaffe och kaka.

Välkomna

Styrelsen

Vapenbrödernas Höstmöte 2000



Vid Vapenbrödernas traditionella höstmiddag den 26 oktober tilldelades vapenbroder **Karl-Erik Djärv** Sveriges Militära Kamratföreningars Riksförbunds förtjänstmedalj i **silver**.



Vapenbroder **Henry Johansson** tilldelades Vapenbrödernas förtjänstmedalj i **guld**.

Medaljutdelare Vapenbrödernas vice ordförande Ulf Ressel